

Publicerad 2008-08-07 05:47 av isidore

Publicerar igen eftersom att den inte gick att publicera när jag ändrat några småfel och sjirvit om några rader.

Dr. Jungs jävla död

Kunskap existera i förhållande
till före och efter

Är det inte så?

Att de levande trånar evigheten
medan de döda i panik jagar förgängligheten.

Man måste säga ja till sitt öde
på robusta ben i stormen
man måste våga veta
se sig i spegeln utan att se
tankemarorna kring axlarna
först när det orubbliga inträder
kan du snudda vid ditt öde
det är då ett öde av stål;

varje form av lystenhet är av ondo
alkohol, morfin, idealism,
ju större din osäkerhet är inför allt,
du närmar dig det.

I livet efter detta
när oken visar sig bestå av luft
luftens tanke, projektioner
begär, behov, det är sånt
man kommer tycka synd om.

Allt kan givetvis appliceras på allt
orden saknar alla betydelse,
som historian, borde...

Oh, du store Buddha
dina förstenade läppar ger inga svar
på om karman är personlig eller opersonlig.

Man säger nej till lidandet eller ja till glädjen.
Vad är lidande och vad är glädje?

Alla tillstånd har högre tillstånd
det finns alltid en ny botten
annars skulle alla vara annorlunda.

Döden vill in i det tredimensionella
för det är en annan kunskap
subjektiv, kausal, arketypisk
kunskap som kanske är den största
i jämförelse med något
åtminstone en motsats
motsatsen är av hög betydelse
ondska och godhet är av nödvändighet
inga motsatser.

Nuet är upplyst så djupt att det inte ser
sin vansinnesladdade subjektivism
allt är så självklart, när det faller genom
nihilismens thésil, inget är bättre än någon annan
gudsyn, så som jag tar för mig
ren, dynamisk
strävande
nackskott, man skall hålla sig kort
man är ju människa

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren isidore med Poeter.se id #20612 innehar upphovsrätten